

unithea
THEATERFESTIVAL

A stage floor is illuminated by two spotlights. The left spotlight is yellow and the right is purple. The word "SIGHTBAR" is written in large, 3D, light-colored letters on the floor, centered between the two spotlights. The spotlights create a soft glow on the floor around the letters.

SIGHTBAR

21. – 22. Juni 2024

in Frankfurt (Oder) und Słubice

www.unithea-festival.com

EXIT

WIDZIALNI

#24

unithea

VORWORT

Jede:r glaubt, die Welt zu verstehen, die Geschichten derer zu kennen, die zur Seite gedrängt, ausgegrenzt und abgewimmelt werden.

Wir glauben, alles zu sehen.

Aber das ist nicht der Fall. Wir sehen nur das, was sensationell genug ist, um uns zu erreichen. Wir sehen nur die Stories, die uns schmackhaft gemacht werden. Wir sehen nur die Oberfläche und lassen das Unsichtbare in Ruhe, tun es als "extrem" ab und kehren es unter den Teppich. Hier ändert sich das. Hier sehen wir das Unsichtbare, und wir sehen es offen. Es sind Schicksale, die von einer unglaublich großen Anzahl von Menschen aus Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft gelebt werden und diese treten in das Licht der Bühne - werden sichtbar. Diese von der Historie immer wieder radierten Perspektiven zeigen intime Nahaufnahmen der Konsequenzen größerer systemischer Entscheidungen.

Das sind die Geschichten des Verborgenen.

Das sind die _Sichtbaren.

PREFACE

Everyone believes that they understand the world, understand the stories of history, of groups pushed to the side, marginalised and shrugged off. We believe we see everything.

But this is not the case. We, in fact, only see the most sensational stories, or only the stories deemed "palatable". We see only the surface, and leave the invisible be, judging it as abnormal and brushing it under the rug. Here, this changes. Here, we see the invisible, and we see it openly, with the understanding that these stories, these invisible stories made visible in the lights of the stage, are stories lived by an incredibly large portion of people, past, present, and future. These are the ones society deem unwelcome, their stories intimate close ups of the consequences of larger systemic choices.

These are those stories.

These are the _visible.

PRZEDMOWA

Każda osoba wierzy, że rozumie świat i że zna historie grup marginalizowanych i lekceważonych. Wierzymy, że widzimy wszystko.

Ale tak nie jest.

Widzimy tylko historie najbardziej sensacyjne albo wystarczająco przystępne dla osób z zewnątrz. Widzimy tylko powierzchnię, pomijając to, co pod nią ukryte, przypinając tatkę nienormalności i zamiatając pod dywan.

Tutaj to się zmienia. Zauważamy to, co niewidoczne. Widzimy otwarcie i rozumiemy, że te niewidzialne historie, uwidocznione w świetle sceny, to historie przeżywane przez zaskakująco wielu ludzi, w przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. To osoby przez społeczeństwo często nieakceptowane, a ich historie niczym w szkle powiększającym ukazują konsekwencje większych wyborów systemowych.

Oto historie osób ukrytych.

Oto _widzialne.

HEARTBURN

Performance • Występ

Freitag • Friday • Piątek
21.06.2024
18:30 Kleist Forum – Studiobühne

Workshop • Warsztat

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
13:00 SMOK – Sala konferencyjna

FÜGUNG / MATCH / ZGODNOŚĆ

Performance • Występ

Freitag • Friday • Piątek
21.06.2024
20:00 Kleist Forum – Hinterbühne

ONA

Performance • Występ

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
15:00 SMOK – Sala Kinowa

STATE OF JOINT

OPEN AIR Performance • Występ OPEN AIR

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
16:30 Kukuryku! – Große Scharnstr. 20a

POSTPARTAL BODY

Performance und Gespräch • Performance and Talk • Występ i rozmowa

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
18:00 Kleist Forum – Studiobühne

AND THE STARS WILL BE UP TONIGHT

Ein rhythmisch-gymnastischer Essay • Esej rytmiczno-gymnastyczny

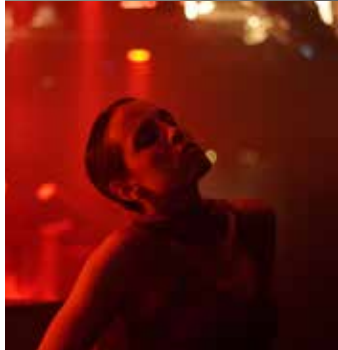
Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
19:30 Kleist Forum – Hinterbühne

TREUHANDTECHNO FRANKFURT (ODER)

Premiere • Premiera

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
21:00 Magistrale Kunsthalle

TECHNO HISTORY FFO

Aftershow Party

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
23:00 Stuck – Hinterhof

HEARTBURN

Performance • Występ

Freitag • Friday • Piątek
21.06.2024
18:30 Kleist Forum – Studiobühne

Workshop • Warsztat

Samstag • Saturday • Sobota
22.06.2024
13:00 SMOK – Sala konferencyjna

© Zdzisław Orłowski

CREDITS

Eigene Kreation und Direktion • Created and directed by the company
• Autorstwo i reżyseria własne
Performance • Performers • Występują: *Eva Rufo & Rachel Karafistan*
Artwork • Grafika: *Jo Johnston*
Produktionsassistentz und Übersetzung • Production assistant & translation • Asysta produkcji i tłumaczenie: *Kaja Banaszak*
Musik • Music • Muzyka: *Kuba Pierzchalski*
www.heartburnwomen.com

DER PAPST, ALTE EIER, ZERBROCHENE TEETASSEN - EIN THEATRALISCHER FEMINISTISCHER AUFSTAND

Das Festival beginnt mit HEARTBURN: Der Papst, alte Eier, zerbrochene Teetassen - ein theatralischer feministischer Akt. Das Stück erkundet die Ungleichheit, die Frauen in allen Lebensbereichen aufgezwungen wird, durch eine Kombination aus komödiantischen und ernsten Aufführungspraktiken. Nichts ist tabu, nichts bleibt unangetastet. Es ist ein vernichtender Blick auf die vergangenen und gegenwärtigen Realitäten der Frauen in Europa. HEARTBURN gibt uns aber auch die Hoffnung, dass wir durch die Konfrontation mit diesen Realitäten eine bessere Zukunft aufbauen können. Vor unseren Augen wird der Traum, in dem Frauen und ihre Körper den Männern und ihren Launen untergeordnet werden, in Frage gestellt und aufgelöst, so dass Raum für etwas Neues, Besseres frei wird.

THE POPE, OLD EGGS AND BROKEN TEACUPS - A THEATRICAL FEMINIST RIOT

The festival begins with HEARTBURN: The Pope, old eggs, broken teacups - a theatrical feminist act, an exploration on the inequality forced onto women in all aspects of living through a combination of comedic and serious performance practices. Nothing is off-limits, nothing is untouched. It is a damning view of the past and present realities for women in Europe, but presents us with the hope that, through confronting these realities, we might build a better future. In front of our eyes, the dream which puts women and their bodies second to men and their whims is called out, questioned and dissolved, leaving the space open for something new, something better.

PAPIEŻ, STARE JAJKA, POTŁUCZONE FILIŻANKI - TEATRALNA REWOLTA FEMINISTYCZNA

Festiwal rozpoczyna HEARTBURN: Papież, stare jajka, potłuczone filiżanki - teatralny akt feministyczny, eksploracja nierówności narzuconej kobietom we wszystkich aspektach życia poprzez połączenie komediowych i poważnych praktyk performatywnych. Nic nie jest poza zasięgiem, nic nie pozostaje nietknięte. HEARTBURN to potężające spojrzenie na przeszłe i obecne realia kobiet w Europie, dające nam jednak również nadzieję, że poprzez konfrontację z tymi realiami możemy zbudować lepszą przyszłość. Na naszych oczach wizja, która stawia kobiety i ich ciała na drugim miejscu po mężczyznach i ich kaprysach, zostaje wytknięta, zakwestionowana i obalona, pozostawiając wolną przestrzeń na coś nowego, coś lepszego.

FÜGUNG / MATCH / ZGODNOŚĆ

Performance • Występ

Freitag • Friday • Piątek

21.06.2024

20:00 Kleist Forum – Hinterbühne

© Paula Zoë Lüdke

CREDITS

Text • Written by • Autorstwa: *Şâmil Yılmaz*

Übersetzung aus dem Türkischen • Translation • Tłumaczenie z języka tureckiego: *Oliver Kontny*

Regie • Directed by • Reżyseria: *Anne Mulleners*

Kostüm und Bühnenbild • Costume and Stage design • Kostiumy i scenografia: *Chani Lehmann*

Performance • Performed by • Występują: *Lukas David Schmidt, Emrah Erdogan*

FÜGUNG

Im Gegensatz zu HEARTBURN untersucht die zweite Performance des Festivals, FÜGUNG, die Grenzen, die Männern insbesondere in Hinblick auf queere Sexualität auferlegt werden. Das Stück befasst sich mit den Begrenzungen, sozialen Herkunftten und Männlichkeitszwängen, die zwei Männer einander setzen können, wenn sie sich nahe sind. In einem Hotelzimmer in Ankara erforschen Halit und Yusuf - der eine ein wohlhabender Geschäftsmann, der andere ein Sexarbeiter aus benachteiligten Verhältnissen - diese Grenzen und Möglichkeiten in einem von der Realität abgetrennten Raum, in dem sie eine Utopie erschaffen, die immer wieder mit der harten Wirklichkeit konfrontiert wird und in der eben diese Utopie unhaltbar wird. Können sie gleichberechtigt sein, wenn sie sich einander lieben? Oder bedeuten ihre Herkunft und ihre derzeitige soziale Stellung sowie die unerbittlichen Erwartungen der Gesellschaft an die emotionale Ungebundenheit von Männern, dass sie niemals das Leben so leben können, wie sie es sich erträumen?

MATCH

In contrast to HEARTBURN, the second performance of the festival, Match, looks at boundaries placed on men, specifically within the context of queer sexuality and the limitations social origins and constraints on masculinity put on the closeness two men can feel to one another. In a hotel room in Ankara, Halit and Yusuf, one a wealthy businessman and the other a sex worker from a disadvantaged background, explore these boundaries and possibilities within a space separated from reality, creating a utopia that is continuously confronted by a harsh reality where that same utopia becomes unsustainable. Can they be equals if they love one another? Or do their backgrounds and their current social standing and society's unrelenting expectations on men's emotional disconnection mean that they can never live life as they dream it could be lived?

ZRZĄDZENIE

W przeciwieństwie do HEARTBURN drugi spektakl festiwalu, Match, przygląda się granicom nałożonym na mężczyzn, szczególnie w kontekście queerowej seksualności oraz ograniczeń, jakie społeczne pochodzenie i rygory męskości nakładają na bliskość, jaką dwóch mężczyzn może czuć do siebie nawzajem. W pokoju hotelowym w Ankarze Halit i Yusuf, jeden zamożny biznesmen, a drugi pracownik seksualny pochodzący z mniej uprzywilejowanego środowiska, badają te granice i możliwości w przestrzeni oddzielonej od rzeczywistości, tworząc utopię, która jest jednak nieustannie konfrontowana z surowymi realiami, w których ta sama utopia staje się nie do podtrzymania. Czy mogą być sobie równi, jeśli się kochają? A może ich pochodzenie i obecna pozycja społeczna oraz nieubłagane oczekiwania społeczeństwa dotyczące emocjonalnego dystansowania się przez mężczyzn oznaczają, że nigdy nie będą mogli żyć życiem, o jakim marzą?

Performance • Performance • Występ

ONA

Performance • Występ

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

15:00 SMOK – Sala Kinowa

© Ilona Łukajniuk

CREDITS

Kreation und Performance • Created and Performed by • Stworzyła i występuje: *Karina Gienza*

SIE

Am zweiten Tag des Festivals beginnt ONA, die Realität durch die Darstellung des eigentlich Ungreifbaren zu zeigen: durch Erinnerungen und Träume. Die Künstlerin webt eine Erfahrung zusammen, indem sie die Beziehungsgeschichte zwischen Mutter und Tochter erzählt. Sie nutzt diese Erinnerungen, um Fragen im Namen ihrer Mutter zu stellen. Die Performerin schafft eine kontinuierliche Abstraktion ihrer persönlichen Geschichte durch sich ständig verändernde Performance-Strategien. Dadurch werden nicht nur ihre eigenen Kämpfe und Fragen innerhalb dieser Beziehung dargestellt, sondern ein Raum eröffnet, in dem wir dieselben Fragen von und für uns stellen können. Die Vergegenwärtigung einer persönlichen Geschichte durch die Darstellung von Erinnerung ermöglicht es uns, Verbindungen zwischen dem Selbst und der Gesellschaft aufzudecken, die zuvor unerreichbar und schwer zu verstehen waren. Die Intimität der Performance sollte für uns ebenso persönlich sein wie für die Künstlerin.

SHE

Starting the second day of the festival with ONA, reality begins to be shown through the depiction of the innately intangible: memories and dreams. The artist weaves an experience together using these to tell the story of the relationship between mother and daughter, using these memories to ask questions on behalf of her mother, and creating a continuous abstraction of her history through ever changing performance strategies in order to depict not only her own struggles and questions within this relationship, but also to open up a space in which we could ask these same questions of and for ourselves. The realisation of a personal history through the representation of memory allows for us to uncover connections between self and society that have previously been out of reach and difficult to comprehend. The intimacy of the performance should be personal for us as much as it is for the artist.

ONA

Drugi dzień festiwalu rozpoczyna ONA, w której rzeczywistość zaczyna być pokazywana poprzez przedstawienie tego, co z natury niematerialne: wspomnień i snów. Artystka splata je ze sobą w doświadczenie, wykorzystując je do opowiedzenia historii relacji między matką a córką. Używa tych wspomnień do zadawania pytań w imieniu swojej matki oraz tworzenia ciągłej abstrakcji swojej historii poprzez stale zmieniające się strategie performatywne, aby zobrazować nie tylko jej własne zmagania i pytania w ramach tej relacji, ale także otworzyć przestrzeń, w której moglibyśmy zadać te same pytania sobie i w swoim imieniu. Uzmysłowanie sobie swojej osobistej historii poprzez przedstawienie swoich wspomnień pozwala nam odkryć powiązania między sobą a społeczeństwem, które wcześniej były poza zasięgiem i trudne do zrozumienia. Intymność występu powinna być osobista zarówno dla nas, jak i dla artystki.

State of Joint

OPEN AIR Performance • Występ OPEN AIR

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

16:30 Kukuryku! – Große Scharnstr. 20a

© Rina Nakano

CREDITS

Tanz, Choreographie • Dancers/Choreographers • Choreografia,
występują: *Lucio Seta, Sofia Seta*
Sound Design • Dźwięk: *Martin Crocco*

ZUSTAND DER VERBINDUNG

State of Joint setzt diesen biografischen Trend und die Erforschung der Familie durch Erinnerungen fort, indem es andere Variationen von Performance-Medien verwendet, um die Dynamik zwischen Bruder und Schwester darzustellen. Die beiden Künstler:innen Lucio und Sofia Seta verkörpern ihre eigene Geschichte und erforschen die Art und Weise, wie sich ihre Bindungen aufgrund größerer systemischer Umbrüche verändern können, wobei sie sich größtenteils auf die Dynamik in Folge einer globalen Pandemie konzentrieren. Diese Dynamik schwankt und biegt sich im Laufe ihrer Geschichte, bricht aber nie ab, sondern bleibt immer integraler Bestandteil ihrer individuellen Erfahrung derselben Geschichte. Sie fordert uns auf, nicht nur ihre Geschichte und ihre Zuneigung während der Pandemie mitzuerleben, sondern auch darüber nachzudenken, wie sich die Dynamik, die wir zu anderen Menschen aufbauen, auf unsere eigene persönliche Geschichte auswirkt.

STATE OF JOINT

State of Joint continues this biographical trend and exploration of family through memories by using other variations of performance mediums to depict the dynamics between a brother and sister. The pair of artists, Lucio and Sofia Seta, embody their own history and explore the ways that these bonds can change based on larger systemic changes, focusing, in large part, on the dynamics in the wake of a global pandemic. These dynamics fluctuate and bend through their history, but never break, always remaining an integral part of their individual experience of the same story. It asks us to not only witness their story, their history, and their affections during the pandemic, but also to consider how the dynamics we hold with people affect us in our own personal histories.

STAN POŁĄCZENIA

State of Joint kontynuuje ten biograficzny trend i eksplorację rodziny poprzez wspomnienia, wykorzystując inne odmiany mediów performatywnych do przedstawienia dynamiki między bratem i siostrą. Para artystów, Lucio i Sofia Seta, wciela się w swoją własną historię i bada sposoby, w jakie te więzi mogą się zmieniać w oparciu o większe zmiany systemowe, koncentrując się w dużej mierze na dynamice w następstwie globalnej pandemii. Dynamika ta zmienia się i wygina z biegiem ich historii, ale nigdy się nie załamuje, zawsze pozostając integralną częścią ich indywidualnego doświadczenia tej samej historii. Jesteśmy zaproszeni nie tylko do bycia świadkami ich opowieści, ich historii i ich uczuć podczas pandemii, ale także do zastanowienia się, w jaki sposób dynamika, która istnieje między nami a innymi ludźmi, wpływa na nas w naszych osobistych historiach.

postpartal body

Performance und Gespräch • Performance and Talk • Występ i rozmowa

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

18:00 Kleist Forum – Studiobühne

© Michaela Maxi Schulz

CREDITS

Kreation • Created by • Autorstwa: *Michaela Maxi Schulz*

DER KÖRPER NACH DER GEBURT

Im Gegensatz dazu entwickelt postpartal body utopische Familienideale, indem es die gesellschaftlichen Normen für Mutterschaft hinterfragt. Die Intimität der Aufführung zwingt uns, über die Auswirkungen der Gesellschaft auf den Körper nachzudenken, über den ständigen Kampf zwischen den natürlichen Folgen von Geburt und Mutterschaft sowie über Gefühle wie Schmerz und Scham, die durch gesellschaftliche Erwartungen hervorgerufen werden. Die Performance macht durch ihre überzeugende Kombination aus Humor und Wut die Gefühle deutlich, die wir in der allgemeinen Erzählung von Elternschaft nicht wahrhaben wollen: das Bedauern, das auf etwas folgen kann, das in den Augen der Gemeinschaften und der Gesellschaft als heilig gilt. Sie erzählt Geschichten von Elternschaft, von denen wir uns wünschen, dass es sie nicht gäbe, die aber anerkannt und berücksichtigt werden müssen, denn auch wenn wir uns wünschen, dass es sie nicht gäbe, sind sie dennoch eine gelebte Wahrheit.

POSTPARTAL BODY

In contrast to both of these, postpartal body calls out utopianist ideals of family through the questioning of societal standards of motherhood. The intimacy of the performance forces us to consider the effects society has on the body, the constant fight between the natural aftermath of giving birth and motherhood, and the pain and shame inflicted by the expectations of what those should look like. This performance, through lenses filled with a compelling combination of humour and anger, makes known the feelings we do not want to acknowledge in the grand story of parenthood: the regret that can follow in the wake of something deemed sacred in the eyes of communities and greater society. It tells the stories of parenthood that we wished didn't exist but require acknowledgement and consideration, because even if we wish they didn't exist, they are a lived truth all the same.

CIAŁO PO PORODZIE

Jako kontrast do swoich dwóch poprzedników, postpartal body poddaje w wątpliwość utopijne ideały rodziny poprzez kwestionowanie społecznych standardów macierzyństwa. Intymność spektaklu zmusza nas do zastanowienia się nad wpływem społeczeństwa na ciało, nad ciągłą walką między naturalnymi następstwami porodu i macierzyństwa, a uczuciami takimi jak ból i wstyd, wywołanymi społecznymi oczekiwaniami. Spektakl ten, poprzez pryzmat przekonującego połączenia humoru i gniewu, ujawnia uczucia, do których nie chcemy się przyznać w szerszej perspektywie na rodzicielstwo: żal, który może nastąpić po czymś uznanym za święte w oczach społeczności i całego społeczeństwa. Opowiada on historie rodzicielstwa, które wolelibyśmy, aby nie istniały, ale mimo to wymagają zauważenia i rozważenia ponieważ nawet jeśli chcielibyśmy, aby nie istniały, to i tak są one żywą prawdą.

And the Stars will be Up Tonight

Ein rhythmisch-gymnastischer Essay • Esej rytmiczno-gymnastyczny

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

19:30 Kleist Forum – Hinterbühne

© Lex Karellly

CREDITS

Regie, Text und Konzept • Direction, Text and Concept • Reżyseria, tekst i koncepcja: *Mervan Malwin Ürkmez*

Bühnenbild • Space • Scenografia: *Franziska Bornkamp, Eva Seiler*

Kostüm • Costume design • Kostiumy: *Mervan Ürkmez*

Mitarbeit Kostüm • Costume Collaboration • Współpraca kostiumowa: *Mariam Haas, Martha Pinsker*

Musik • Music • Muzyka: *Antonia Manhartsberger*

Choreographie • Choreography • Choreografia: *Anne Greta Weber, Mervan Ürkmez*

Dramaturgie • Dramaturgy • Dramaturgia: *Male Günther*

Mitarbeit Dramaturgie • Dramaturgical Collaboration • Współpraca dramaturgiczna: *Steffen Link*

UND DIE STERNE WERDEN HEUTE NACHT AUFGEHEN

Das ständige Zusammentreffen des Selbst mit der Welt wird in *And the Stars will be Up Tonight*, einem Performance-Essay, weiter thematisiert. Die Performance untersucht die Instabilität unserer Welt durch die Schaffung eines Grenzraums. Der Künstler nutzt Elemente aus der rhythmischen Gymnastik, die eigentlich nur von weiblichen Athlet:innen ausgeübt wird. Bei der Ausübung dieser Sportart untersucht er die Möglichkeit, eine Welt zu schaffen, in der wir Elemente der Welt, die wir verlassen, verwerfen, um etwas Neues, etwas Besseres zu schaffen. Körper verwandelt sich zwischen Übung und Leistung, nimmt neue Werte und Identitäten an und wird zu einem Gefäß für etwas Größeres. Die Realität löst sich in dieser wunderschönen Darbietung auf, und wir sind gezwungen, die ganze Zeit über eine Frage im Hinterkopf zu haben: Wie können wir die Welt verändern, um eine bessere Welt zu schaffen, angesichts der zunehmenden politischen, sozialen und ökologischen Instabilität?

AND THE STARS WILL BE UP TONIGHT

The constant meeting of the self with the world around us continues to be exposed in *And the Stars will be Up Tonight*, a performance essay which explores the instability of our world through creating a liminal space in an artistic sport. In this performance, the artist uses rhythmic gymnastics and his practising of this sport usually limited in use to female athletes to investigate the possibility of the creation of a world in which we discard elements of the world we are leaving in order to reconstruct something new, something better. The body transforms between practice and performance, taking on new values and identities, and becomes a vessel for something greater. Reality dissolves in this beautiful display and we are forced to consider a question in the back of our heads this entire time: how can we change the world to create a better one in the context of increasing political, social, and ecological instability?

A DZISIAJ W NOCY WZEJDĄ GWIAZDY

Nieustanna konfrontacja własnego ja z otaczającym nas światem jest nadal eksponowana w *And the Stars will be Up Tonight*, eseju performatywnym, który bada niestabilność naszego świata poprzez tworzenie przestrzeni progowej w sporcie artystycznym. W tym występie artysta wykorzystuje gimnastykę rytmiczną i uprawianie tego sportu, zwykle zarezerwowanego dla atletek płci żeńskiej, aby zbadać możliwość stworzenia świata, w którym odrzucamy elementy rzeczywistości, którą opuszczamy, aby zrekonstruować coś nowego, coś lepszego. Ciało przekształca się między treningiem a występem, przyjmując nowe wartości i tożsamości, staje się naczyniem dla czegoś większego. Rzeczywistość rozpytywa się w tym pięknym pokazie, a my jesteśmy zmuszeni rozważyć pytanie, które cały czas mamy z tyłu głowy: jak możemy zmienić świat, aby stał się lepszym, w kontekście rosnącej niestabilności politycznej, społecznej i ekologicznej?

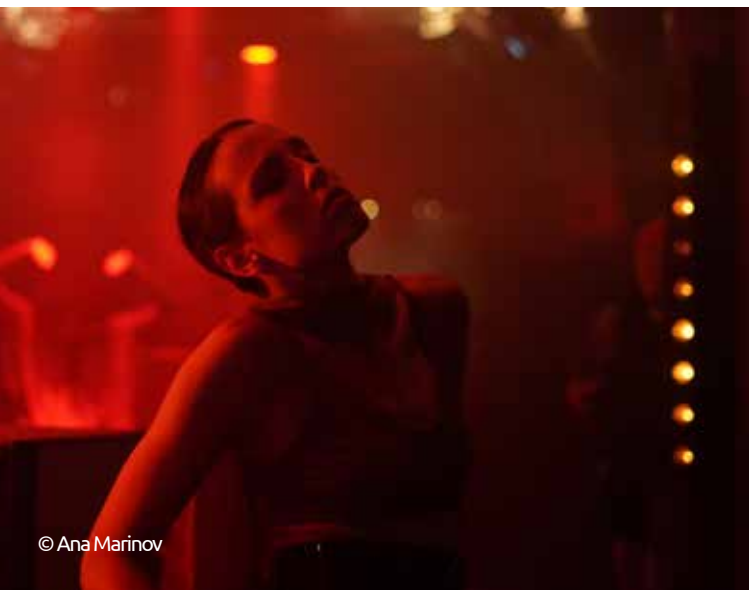
TreuhandTechno Frankfurt (Oder)

Premiere • Premiera

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

21:00 Magistrale Kunsthalle

© Ana Marinov

CREDITS

PanzerkreuzerRotkäppchen (PKRK)

Künstlerische Leitung und Regie • Creative direction and direction •

Kierownictwo kreatywne i reżyseria: *Susann Neuenfeldt*

Choreographie • Choreography • Choreografia: *Maike Möller Engemann*

Produktion • Production • Produkcja: *Maria Ullrich*

Technische Leitung • Technical direction • Kierownictwo techniczne:

Holger Duhn, Klaus Altenmüller, Kay Volbeh

Sounddesign • Projekt dźwiękowy: *Camilla Feher*

Dramaturgie • Dramaturgy • Dramaturgia: *Simon Strick*

Recherche • Research • Badania: *Tobias Mönch*

Performance • Performance • Wykonanie: *Sabine Böhm, Maike Möller-Engemann, Anna Stiede, Werner Türk*

Tänzer:innen • Dancers • Tancerze: *Giorgia Bovo, Kerstin Hurbain, Jenny Helene Wübbe, Lin Hektoen, Dorothea Loebbermann*

TREUHANDTECHNO FRANKFURT (ODER)

Diese Frage wird in TreuhandTechno Frankfurt Oder beantwortet, der neuesten Ausgabe einer Performance-Reihe des Theaterkollektivs Panzerkreuzer Rotkäppchen (PKRK), in der die Geschichte der Privatisierung eines ortsspezifischen Unternehmens (hier dem Halbleiterwerk in Frankfurt (Oder)) mit der Erforschung der Techno-Kultur der 90er Jahre, die sie begleitete, unter besonderer Berücksichtigung weiblicher und feministischer Stimmen konfrontiert wird. Die Performance untersucht die Wiederholung dieser Geschichte in Frankfurt (Oder), indem sie die Trauer über den Verlust von Geschichte, Geschichten und Maschinen in den 90er Jahren in der unmittelbaren Folge der deutschen Wiedervereinigung thematisiert und bekannt macht. TreuhandTechno zielt darauf ab, einen Raum zu schaffen, in dem die Trauer dieser Zeit jenseits der Vereinnahmung durch die populistische Rechte anerkannt werden kann und schafft somit einen Raum, der zunehmend benötigt wird.

TRUST MEETS TECHNO

This question is answered in TreuhandTechno Frankfurt Oder, the latest edition in a performance series by the theatre collective Panzerkreuzer Rotkäppchen (PKRK), in which the history of the privatisation of a site-specific company is explored through the exploration of the techno-culture of the 90s that accompanied it, with special emphasis of female and feminist voices. This performance examines the iteration of this history in Frankfurt Oder, dealing with and making known the grief over the loss of histories, stories and machines in the 90s in the direct aftermath of the German reunification. TreuhandTechno aims at creating a space in which the grief of this time can be acknowledged out of the manipulative hands of the populist right, an increasingly needed space as Germany leads up to state elections and this grief is leveraged progressively more by populist right wing parties.

ZAUFIANIE SPOTYKA SIĘ Z TECHNO

Na to pytanie odpowiada TreuhandTechno Frankfurt Oder, najnowsza odsłona serii występów kolektywu teatralnego Panzerkreuzer Rotkäppchen (PKRK), w których historia prywatyzacji miejscowego przedsiębiorstwa (w tym wypadku fabryki półprzewodników we Frankfurcie) jest badana poprzez eksplorację towarzyszącemu jej rozwojowi techno-kultury lat 90-tych, ze szczególnym uwzględnieniem głosów kobiecych i feministycznych. Spektakl bada iterację tej historii we Frankfurcie nad Odrą, rozprawiając się z żalem po utracie historii, opowieści i maszyn w latach 90-tych w bezpośrednim następstwie zjednoczenia Niemiec. TreuhandTechno ma na celu stworzenie przestrzeni, w której żal i nostalgia za tamtymi czasami mogą zostać dostrzeżone z dala od manipulacyjnych rąk prawicowych demagogów – przestrzeni coraz bardziej potrzebnej, ponieważ w Niemczech zbliżają się wybory do parlamentów landowych, a żal ten jest coraz częściej wykorzystywany przez populistyczne partie prawicowe.

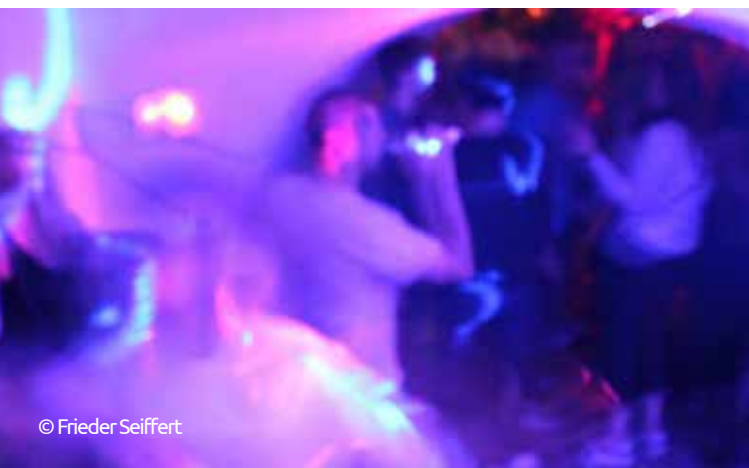
Techno History FFO

Aftershow Party

Samstag • Saturday • Sobota

22.06.2024

23:00 Stuck Lindenstraße 7, Hinterhof

© Frieder Seiffert

Die Techno Geschichte Frankfurts wird nach der Premiere in der Magistrale Kunsthalle im Stuck weiter erzählt. In den alten Räumen der ehemaligen Grotte treten an die Turntables die Gründer von Soundcontrol, einem der ersten Rave-Collektive aus Frankfurt (Oder), fr.JPLA resident des About Blank wird die nächste Schicht im Keller übernehmen und auch der Techno Nachwuchs 4x4 aus Frankfurt (Oder) wird die Nacht zum Tag machen. Wir machen techno _sichtbar.

The history of Techno in Frankfurt will continue to be told in Stuck after the premier in Magistrale Kunsthalle. In the old spaces of the former GROTTA the founder of SOUND CONTROL, one of the first rave collectives of Frankfurt (Oder), will spin the turntables. fr.JPLA, resident of the Berlin Club About Blank, will take the next shift in the basement and the next generation of Techno from Frankfurt (Oder), 4x4, will turn the night into the day. We will make Techno _visible.

Po premierze spektaklu w Magistrale Kunsthalle historia frankfurckiego techno będzie kontynuowana w "Stucku"! W starych pomieszczeniach dawnego klubu studenckiego Grotte do konsoly przystąpią założyciele Sound Control, jednego z pierwszych rave'owych kolektywów z Frankfurtu nad Odrą. Kolejną zmianę obejmie fr.JPLA, osoba rezydentka klubu tanecznego About Blank. Na koniec nowicjusz 4x4 z Frankfurtu nad Odrą przemieni noc w dzień. Sprawimy, że techno stanie się _widzialne.

NACHWORT • AFTERFACE • POSŁOWIE

Hier, am Ende des Festivals, erreichen wir einen Abschluss, einen Punkt, an dem alles, was wir gesehen, erlebt und in Frage gestellt haben, aufgelöst wird und die Handlungsmacht von den Künstler:innen an das Publikum weitergegeben wird. Was wir mit dieser Handlungsfähigkeit anfangen, können nur wir selbst entscheiden. Wir sind mit den Realitäten der Vergangenheit, der Gegenwart und der möglichen Zukunft konfrontiert worden. Lassen Sie uns diese Geschichten _sichtbar machen, und lassen Sie uns eine bessere Zukunft mit ihnen im Hinterkopf aufbauen.

Here, at the end of the festival, we reach a conclusion, a point in which everything we have witnessed and experienced and questioned gets resolved, and the agency is passed on from the artists to the audience. What we do with that agency, only we can decide. We have been confronted with the realities of the past, the present, and the possible future. Let us make these stories _visible, and let us build a better future with them in mind.

Tutaj, na koniec festiwalu, dochodzimy do konkluzji, punktu, w którym wszystko, czego byliśmy świadkami, doświadczyliśmy i zakwestionowaliśmy, zostaje rozwiązane, a sprawczość przechodzi z artystów na publiczność. Tylko my możemy zdecydować, co z nią zrobimy. Zostaliśmy skonfrontowani z rzeczywistością przeszłości, teraźniejszości i możliwej przyszłości. Uczyńmy te historie _widzialnymi i zbudujmy lepszą przyszłość z myślą o nich.

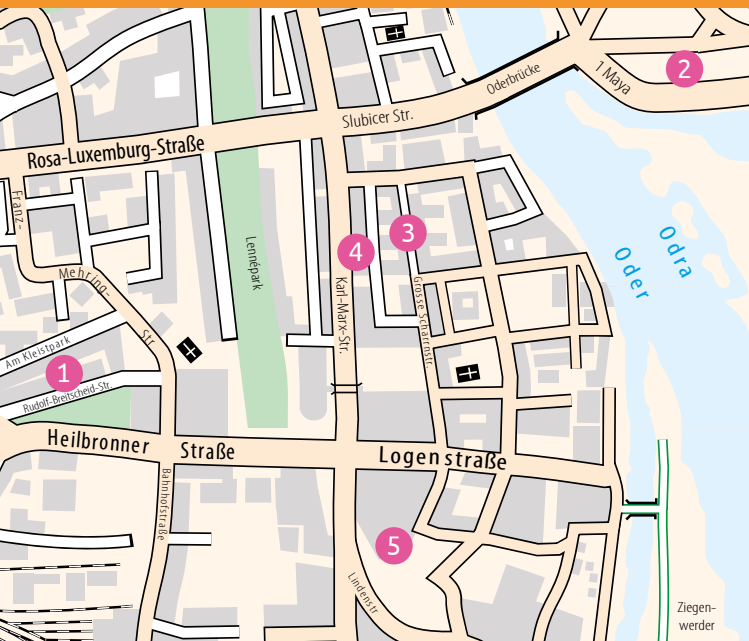
TICKETS

Alle Veranstaltungen sind kostenfrei. In manchen Fällen ist die Anzahl der Plätze begrenzt. Deshalb bitten wir um eine vorherige Anmeldung unter unithea@europa-uni.de

All events are free of charge. Places are limited in some cases, so we therefore ask that you register by email to unithea@europa-uni.de.

Wszystkie wydarzenia są bezpłatne. W niektórych przypadkach liczba miejsc jest ograniczona, dlatego prosimy o rejestrację poprzez e-mail na adres unithea@europa-uni.de.

UNITHEA-FESTIVAL.COM

1 Kleist Forum
Platz der Einheit 1
15230 Frankfurt (Oder)

2 SMOK
1 Maja 1
69-101 Ślubice

3 Kukuryku!
Große Scharrnstr. 20a
15230 Frankfurt (Oder)

4 Magistrale Kunsthalle
Karl-Marx-Straße 13
15230 Frankfurt (Oder)

5 Stuck
Lindenstraße 7, Hinterhof
15230 Frankfurt (Oder)

IMPRESSUM • IMPRINT • ODCISK

Team unithea:

Constance Krüger, Maria Ullrich

Alicja Biernat, Simran Dhimi, Ira Helten, Xenia Jahn, Svetlana Khomyleva,

Daniel Reinhardt, Christy du Preez

Texte • Texts • Teksty:

Christy du Preez, Daniel Reinhardt, Maria Biedziak

Layout & Umschlaggestaltung: ©Anna Lina Orsin

VERANSTALTENDE • ORGANISER • ORGANIZATOR:

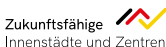
KOOPERATIONSPARTNER:INNEN • COOPERATION PARTNERS • PARTNERZY WSPÓŁPRACY:

FÖRDERNDE • SUPPORTIVE • WSPIERAJĄCY:

Gefördert durch:

aufgrund eines Beschlusses des Deutschen Bundestages

Gefördert vom

im Rahmen des Bundesprogramms

